

Szeged, 1914. május 26.

Állapota olyan súlyosnak látszott, hogy katasztrófától lehetett tartani és telefonon hívták Kovács Károly lipótvárosi katolikus plébánost az özvegy ágyához. A plébános ki-séretében volt a sekrestyés, aki egy táskában elhozta azokat a kegyzsereket, amelyek az utolsó szentség feladásához szükségesek.

Vele egyidejűleg érkezett Angyán tanár és később Ritoók. Beavatottak szerint nem valószínű, hogy öngyilkossági kísérlet történt, de szokatlan ily nagy mennyiségű morfium bevétele mégis.

A grófné e rettenetes hetekben gyakran használt morfeumot, idegrendszerére is teljesen kimerült. Hogy most hány grammot vett be, azt megállapítani nem lehet.

Nagy fájdalomak gyötrik és bár az orvosok titkolják a baj mértékét, bizonyos, hogy bár már oly válságosnak nem látszik, ami a pap rögtönzi előhívását indokoltá tette volna, állapota mégis igen súlyos.

A KIRÁLY RÉSZVÉTE.

A kabinetiroda I. Ferenc József király nevében ma a következő részvéttáviratot küldötte Kossuth Ferenc özvegyének:

— Ő császári és apostoli királyi Fensége sájnálattal értesül, hogy Kossuth Ferenc v. b. t. t., volt kereskedelemügyi minisztere elhunyt s Nagyméltóságodnak őszinte részvétét fejezi ki *Daruváry*.

Özvegy Kossuth Ferenché még a mai nap folyamán táviratban köszönte meg a király részvétét. Ugyancsak részvéttáviratot intéztek Kossuth özvegyéhez József királyi herceg és *Augusztá* királyi hercegasszony.

Az albán fejedelem visszatért a palotájába.

— Tárgyalás a fölkelőkkel. —

(Saját tudósítónktól.) Durazzóból jelentik: Pillanatnyilag a válságot elintézték tekintik és azt hiszik, hogy a tárgyalások megkezdésével a nyugalom helyreáll.

A fejedelemre nézve pillanatnyilag nincs veszély, a helyzet azonban még mindig nagyon komoly. A kormány tevékenysége teljesen szünetel. A várost osztrák-magyar és olasz csapatok őrzik.

Már kora reggel tanácskozára jöttek össze az itteni diplomáciai képviselők, mely után az olasz és az osztrák-magyar követ a fejedelmi palotába ment. A fölkelők még mindig pozícióikban vannak, a megindult tárgyalások folyamán megegyezés történt arra nézve, hogy huszonnégy órán belül visszavonulnak.

Az elfogott tiszteket és csendőröket ma szabadon bocsátották, miután a fejedelem a fölkelők összes föltételeit teljesítette.

A fejedelem testőrségének azokat a tagjait, akiket tegnap az osztrák-magyar hadihajókra vettek föl, ma ismét partra rakták.

A város még mindig védelmi állapotban van. A városba vezető utakat mindenütt ágyufedezet védi. A kikötőben levő idegen hadihajó harcrakész állapotban van.

Az albániai hírek alapján eddig nem volt lehetséges tiszta képet alkotni az ottani nyugtalanság okairól. Ugy látszik, hogy az albán fejedelem udvarában sem tudják teljes biztonsággal megítélni a helyzetet. Az eddig érkezett hírekből megállapítható, hogy az első pillanatban a fölkelők előnyomulása és a kormánycsapatok visszaszorítása hírére elhamarkodott intézkedéseket tettek, amelyek később fölöslegesnek bizonyultak. Az a hír, hogy a fejedelem családjával eltávozott Durazzóból és a *Mizurata* nevű olasz hadihajóra szállott, késő éjszaka érkezett Bécsbe és itt rendkívüli izgatottságot keltett, ezenkívül

fantasztikus tulzásokra adott okot. Durazzói utcai harcokról s arról beszéltek, hogy a város lángokban áll. Szerencsére ez nem bizonyult valószínűnek. A fejedelem és családja viszszaérkezett Durazzóba és most úgy látszik, hogy az albániai válság minden akadály dacára békés megoldás felé halad. A fölkelők követeket küldtek a fejedelemhez, aki az előzetes békeföltételeket aláírta. Ehez az első lépéshez valószínűleg további alkudozások fognak csatlakozni, amelyeket a fölkelők által a fejedelemhez küldött követek lesznek hivatva folytatni és csak e tárgyalásoknál fogják majd megtudni, hogy mit is akarnak a fölkelők tulajdonképpen. Eddigi föllépésükből azt következtetik, hogy nem föltétlenül ellen-séges szándékok vezetik őket a fejedelemmel szemben. Az albán követség fölkelő küldött-

ségek a fejedelemmel folytatott tárgyalás során első és legfontosabb föltételként azt kívánja, hogy *Esszad basát föltétlenül hívják vissza*.

A *Daily Mail* jelenti Durazzóból: Vilmos albán fejedelem tudatta az osztrák-magyar és az olasz követekkel, hogy *kész trónjáról lemondani és Albániát elhagyni, ha a fölkelők a lemondást kívánják*. A fejedelem azt is kijelentette, hogy nem akar harcot a főváros körül és lemond abban az esetben is, ha a fölkelők Durazzóba bevonulnak és a várost megszállják.

Párisból jelentik: Az itteni lapok belgrádi értesülése szerint a szerb-albán határ mentén nagy csapatösszevonások történnek, a határbiztosítás ügyében. Hasonló táviratok érkeztek Athénből is.

Szeged és Kossuth.

(Saját tudósítónktól.) Kossuth Ferenc halála fölött részvétét fejezi ki Szeged városa, amelynek az elhunyt államférfi nyolc év óta diszpolgára volt. Halála híré a hétfőn délután tartott tanácsülésen Bokor Pál helyettes polgármester a következőkben jelentette:

— Napirend előtt mély megilletődéssel jelentem be a tekintetes Tanácsnak, hogy Kossuth Ferenc volt kereskedelemügyi miniszter ur, a függetlenségi és 48-as párt elnöke, ma a hajnali órákban hosszú szenvedés után meghalt.

— A boldogult, mint rendíthetetlen haza- és államférfi az újabb kor legkimagaslóbb alakjai közé tartozott s elhunyt nemcsak az egész országot, hanem Szeged város összes polgárságát mélyszégy gyászba borította.

Ezután a helyettes polgármester a város közönségének részvétnyilvánítására javaslatot terjesztett elő. Félórával a halálhír bejelentése után a városháza tornyán gyászbogó lengett. Majd megkondult a városháza harangja és félórán át harangoztak a gyász jeléül. Amíg Kossuth a ravatalon fekszik, naponta félóráig harangoznak a városháza tornyában és megkondítják a harangot a temetés órájában is.

A város közönsége nevében a tanács a következő szövegű részvéttáviratot intézte özvegy Kossuth Ferencnéhez:

Kossuth Ferenc özvegyének,

Budapest.

Szeged város közönségének mély részvétét és fájdalmas bánatát tolmácsoljuk a pótolhatatlan veszteség fölött, mellyel Kossuth Ferencnek, közéletünk vezető férfjának, városunk diszpolgárának sajnálatos elhunytá egész nemzetünket sujtotta.

Kegyeletes gyásznak jeléül ravatalára küldöttségünk koszorút helyez és a temetésén részt vesz. Szeged város Tanácsa, Bokor Pál polgármester-helyettes.

A temetésen a város hatóságát és közönségét Bokor Pál helyettes polgármester, Taschler Endre főjegyző és Gaál Endre dr. tanácsos fogják képviselni, akik leteszik a ravatalra a város koszorúját. A koszorú szalagján a következő felirat olvasható: „Szeged szab. kir. város közönsége diszpolgárának, Kossuth Ferencnek.”

A háromtagú küldöttséghez való csatlakozásra a tanács ezután is felhívja a törvényhatósági bizottság tagjait.

Elhatározta még a tanács, hogy kegyele- te jeléül utcát nevez el Kossuth Ferencről, ezért javasolni fogja a közgyűlésnek, hogy a Kossuth-utcát Kossuth Ferenc-utának nevezze el.

Ha a temetés akkor lenne, amikor a májusi közgyűlés esik, a közgyűlést elhalasztják. A tanács mai üléséből átiratban kérte Cicatricis Lajos dr. főispánt, hogy a közgyűlést az esetben napolja el.

A szegedi nemzeti munkapárt hétfőn délután tartott ülésében szintén részvétének adott kifejezést Kossuth Ferenc halála fölött. Az ülés napirendje előtt ugyanis Rósa Izó dr., a párt elnöke parentálta el az elhunyt államférfiut a következő kegyeletes szavakban:

— Mielőtt az ülés napirendjével foglalkoznánk — mondotta — meg kell emlékeznünk arról a veszteségről is, amely a nemzet Kossuth Ferenc mai elhalálózásával érte. Kossuth Ferenc nem volt ugyan politikai pártunk tagja, de mint a függetlenségi párt vezére is birta rokonszenvünket és tiszteletünket, amelyet személye iránt a legádázabb politikai küzdelmek között megőriztünk. Az ő elhalálózása érzékeny ürt hagy maga után, a melyet a komoly számba menő ellenzék is csak nehezen fog betölthetni, mert az ő európai műveltségével és kipróbált tapintatával a vezéri szerepre vágyó államférfiak közül is csak kevesen rendelkeznek.

A szegedi függetlenségi és 48-as Kossuth-párt az alábbi részvéttáviratot küldte Kossuth Ferenc özvegyének:

— Őszinte, igaz, nagy részvéttel osztunk Nagyméltóságod gyászában. Ön, a szerető hitvest; a függetlenségi érzelmű magyar polgárság atyját vesztette benne. Nyujtszon vigaszt Nagyméltóságodnak az Isten akaratában való megnyugvás és hazánk legjobbjainak részvéte.

A szegedi függetlenségi és 48-as párt nevében Kószó, pártelnök.

A párt koszorút is helyez a ravatalra.

A szegedi függetlenségi és 48-as párt, amelynek Becsey Károly dr., az elnöke, külön részvéttáviratot intézett Kossuth özvegyéhez. A távirat így szól:

Kossuth Ferenc özvegyének, Budapesten.

Nemzetünk nagy fiának elhunytá fölött érzett mély gyászában a szegedi függetlenségi és 48-as párt benső fájdalommal osztozik.

Becsey Károly dr., pártelnök, Szabó Gyula, főtitkár.

A párt tisztikara kedden délután Becsey Károly dr. lakásán ülést tart, hogy a párt-nak az országos gyászban való részvételét megbeszéljék.

Kossuth Ferencet a szeretet kötelékei fűzték Szegedhez, ahol több ízben is tett látogatást. Először 1894-ben jött Szegedre. Óriási ovációval fogadta a város, kocsiját a Szeged-állomásról, ahová délutáni gyorssal érkezett Budapestről, a szegedi ifjúság huzta egész a Kossuth Lajos-sugaruton levő Bartucz-vendéglőig. A boldogult Polczner Jenő, a II. kerület képviselője fogadta itt szónoklattel, amire Kossuth meghatva válaszolt.

— Csak a kövek változtak ebben a városban, — mondta megindulással — a népmá is az, melyet atyám nemzete büszkeségének nevezett.

Virágzáport zuditottak feléje beszéde végeztével s egy napos itt tartózkodása alatt